

13 stycznia. O. Jacek Salij OP komentuje dzisiejszą Ewangelię

(Hbr 1, 1-6)

(Hbr 1, 1-6)

Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców naszych przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna. Jego to ustanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez Niego też stworzył wszechświat.

Ten Syn, który jest odblaskiem Jego chwały i odbiciem Jego istoty, podtrzymuje wszystko słowem swej potęgi, a dokonawszy oczyszczenia z grzechów, zasiadł po prawicy Majestatu na wysokościach. On o tyle stał się większy od aniołów, o ile odziedziczył dostojniejsze od nich imię. Do którego bowiem z aniołów powiedział Bóg kiedykolwiek: «Ty jesteś moim Synem, Ja Cię dziś zrodziłem»? I znowu: «Ja będę Mu Ojcem, a on będzie Mi Synem»?

A skoro ponownie wprowadzi Pierworodnego na świat, powie: «Niech Mu oddają pokłon wszyscy aniołowie Boży».

(Ps 97 (96), 1-2. 6 i 7c. i 9 (R.: por. 7c))

Hołd Mu oddajcie, wszyscy aniołowie

Pan króluje, wesel się, ziemio,
radujcie się, liczne wyspy!
Obłok i ciemność wokół Niego,
prawo i sprawiedliwość podstawą Jego tronu.

Hołd Mu oddajcie, wszyscy aniołowie

Jego sprawiedliwość rozgłaszają niebiosy
i wszystkie ludy widzą Jego chwałę.
Wszystkie bóstwa hołd Mu oddają.
Ponad całą ziemią Ty jesteś wywyższony
i nieskończenie wyższy od wszystkich bogów.

Hołd Mu oddajcie, wszyscy aniołowie

Aklamacja

Bliskie jest królestwo Boże.
Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.

(Mk 1, 14-20)

Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich Jezus: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». A natychmiast, porzuciwszy sieci, poszli za Nim.

Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni, zostawiwszy ojca swego, Zebedeusza, razem z najemnikami w łodzi, poszli za Nim.

Komentarz:

„Czas się wypełnił – to są pierwsze słowa Pana Jezusa zapisane w Ewangelii św. Marka – i bliskie jest Królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię.” Spróbujmy dzisiaj skomentować tylko te dwa słowa: „Czas się wypełnił”.

Również w naszym życiu codziennym na różne sprawy przychodzi właściwy im moment. Na przykład dla rolników przychodzi czas siewu i czas żniw – i nawet trudno sobie wyobrazić, żeby rolnik ten czas przegapił. Tak samo na dziecko przychodzi czas pójścia do szkoły, a na studenta czas egzaminów.

Dopełnienie się czasu może dotyczyć również sytuacji negatywnych. Na przykład coś złego się dzieje w moim organizmie, aż człowiek poczuje, że najwyższa już pora pójść do lekarza. Albo ktoś nie przykłada się do swoich obowiązków, aż wreszcie przebierze się miarka i przywołujemy go do porządku. W Piśmie Świętym mamy ostrzeżenia, że może dopełnić się miara naszych niegodziwości.

Otóż te słowa Pana Jezusa: „Czas się wypełnił, nawracajcie się” zawierają w sobie co najmniej potrójne znaczenie. Na pierwsze znaczenie tych słów zwraca uwagę Apostoł w Liście do Galatów: „Gdy nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, aby nas odkupił”. Gdyby nie Pan Jezus, to żaden grzesznik – a przecież wszyscy jesteśmy grzeszni – nie byłby w stanie zbliżyć się do Boga.

Natomiast w odniesieniu do nas, którzy już znamy Dobrą Nowinę, te słowa Pana Jezusa „Czas się wypełnił” mogą mieć znaczenie zarówno negatywne, jak pozytywne. Może być tak, że sumienie ci już od dawna sygnalizuje, że coś musisz z swoim życiem zrobić, bo dzieje się w nim

za dużo zła. Być może zaczyna cię nawet ogarniać lęk, że cierpliwość Boża wobec ciebie i twego złego postępowania już się kończy. Wówczas te słowa: „Czas się wypełnił” znaczą: najwyższa już pora podjąć jakieś radykalne decyzje i szukać Boskiego Lekarza.

Dla tych zaś, którzy starają się żyć po Bożemu, słowa „Czas się dopełnił” będą nie tyle wezwaniem do radykalnej zmiany życia, ale raczej wezwaniem, ażeby to dobro, które dzieje się w naszym życiu, wreszcie zostało dopełnione. Może już od dawna nosisz się z takim czy innym dobrym zamiarem. Może właśnie teraz powinieneś ten zamiar zacząć realizować.

Tak czy inaczej, te słowa Pana Jezusa: „Czas się wypełnił” odnoszą się do każdego z nas. Choć do każdego z nas jakoś inaczej, stosownie do aktualnej mojej lub twojej sytuacji życiowej.

o. Jacek Salij OP